

hedsdomstol for at få afklaret, om Rusland har undertrykt menneskerettighederne i Tjetjenien.

Det vil sige, at det handlede om at sætte en domstol til at undersøge, hvad der var foregået, undersøge de klager og komme med en kendelse – vel at mærke en domstol, som både Danmark og Rusland har anerkendt som en domstol, der kan tage sig af den slags ting. Det ligger jo i hele konstruktionen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og den europæiske menneskerettighedskonvention.

Danmark er sågar blevet indklaget for denne domstol, og det har vel ikke været udtryk for, at man ville isolere Danmark. Det er jo et udtryk for, at man har villet have nogle ting til debat i Danmark, ligesom vi ønsker at få nogle ting til debat i Rusland.

I forhold til de ting, som ministeren så siger, er det interessant, at ministeren med nogle nye eksempler gentager, hvad også den tidligere udenrigsminister sagde om de fremskridt, der er undervejs. Lad os så prøve at se på ét konkret eksempel:

I det brev, vi skrev den 30. maj 2001, skrev vi: »Eftersom Rusland sikkert vil påberåbe sig, at der allerede er taget initiativ til retsforfølgelse i sager om overgreb, vil vi også anmode regeringen om at give en vurdering af, hvad der er sket på dette område.«

Og vi nævner i brevet en helt konkret sag, nemlig om en bestemt massegrave foregået i februar 2001.

Hvis man så ser på den undersøgelse, som er lavet af Human Rights Watch, og som er offentliggjort her for nylig, om netop denne massegrave, så kan de konstatere: »The investigation appears to remain stalled.« Der er ikke sket noget i denne her undersøgelse, og de refererer, hvordan de folk, der har haft pårørende, der har fundet den massegrave, kan konstatere, at undersøgelserne og klagerne ikke er blevet hørt. Der er intet sket.

Det bekræftes jo også, hvis man går ind i tallene. Hvis man tager de tal, som er kommet fra Human Rights Watch, kan man konstatere, at Rusland ikke har gennemført undersøgelser af et eneste tilfælde af tortur eller anden nedværdigende behandling af tilbageholdte; at Rusland kun undersøger en lille procentdel af de tilfælde, hvor folk blev henrettet uden rettergang; at mere end 50 pct. af de indledte undersøgelser er blevet suspenderet; at 79 pct. af alle undersøgelser af forsvindinger er blevet suspenderet.

Derfor er det rigtigt at bede om, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol undersøger de her ting. Det er derfor, vi har den.

Det er så mine argumenter for det forslag til vedtagelse, som jeg vil fremsætte, som der er flere medforslagsstillere til. Det er et forslag på vegne af hr. Peter Skaarup, fru Margrete Auken, hr. Jann Sjursen og mig selv:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anmoder regeringen om at følge opfordringen til »at drage omsorg for, at der rejses en sag mod Rusland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for at få afklaret, om Rusland har undertrykt menneskerettighederne i Tjetjenien.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 33).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 10.55

Hanne Severinsen (V):

Først tak til udenrigsministeren for en udmærket redegørelse.

Forespørgerne ønsker jo, at vi rejser den sag, som det blev foreslået i brevet, vi skrev sidste år. Oprindeligt er det jo en opfordring, som kom fra Europarådet, der opfordrede til, at der blev rejst sag ved Menneskerettighedsdomstolen.

Den opfordring har, som så mange andre, vist sig uhyre svær at få opfyldt, fordi regeringer ikke har haft vilje til at følge den op. Udenrigsminister Lykketoft forsøgte i juni i EU's Ministerråd, og vi var også nogle stykker, der i Europarådet prøvede at forhøre os i vores respektive grupper ved den efterfølgende session i juni måned.

Spørgsmålet er, om det er det rigtige tidspunkt nu, om tiden ikke i virkeligheden er løbet fra at bruge den metode. Det, som vi her i salen må stille os selv som det vigtigste spørgsmål, er: Hvordan gavner vi det tjetjenske folks sag bedst? Og sådan som situationen er i dag, tror jeg, at man realpolitisk må sige, at det ikke vil få den optimale effekt over for russerne. Russerne har desværre låst sig alt for fast i denne her konflikt, og det er russerne selv, der sidder på nøglen. Vi vrider den kun fra dem ved en blanding af direkte dialog og en stadig sætten de uaccep-